

ΓΑΛΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΟΕΝΤΟΥΖ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΓΑΛΑΖΙΑ ΜΑΤΙΑ

κόμης ντέ Σέν έπρόβατο να παντρευτεί την επομένη.

Σαραντάτης, μπουχτισμένος από έρωτικές περιπέτειες, τέλειος κωμικός, είχε, ώστόσο, έρωτευθεί. Θά παντρευόταν την διδα ντε Άλνουξ, μία ψηλή ξανθιά κοπέλλα, με μάτια θαλασσιά, και μαλλιά σαν στάχυα, ή οποία τον είχε κυριολογικά γοητεύσει.

Ο κ. Σέν έτοιμαζόταν να βγεί για να πάει στο σπίτι της μηστής του, όταν άξαφνα ο ύπνός της τον άναστήρισε την διαρεία θελουδένια πορτιέρα του δωματίου του και του παρουσίασε, μέσα σ' ένα άσημένο δίσκο, τη θραυνή άλληλογραφία του.

Ο κόμης ντέ Σέν διάβασε γρήγορα και μηχανικά δύο τηλεγραφήματα, μερικά συγχρητημένες κάρτες και ύστερα τó μάτι του έπεσε σ' ένα άγγελτήριο με μαύρο πλαίσιο. Μή μπορώντας να μαντέψει τίς πεθαμένες, άνοιξε τó διπλωμένο χαρτί, και μόλις διάβασε τ' όνομα του νεκρού, μία κραυγή ξέφυγε από τó στήθος του :

— Κακόμοιρη Άλμπερτίν !...

Ξανακατάφερε ύστερα τó άγγελτήριο, την χρονολογία, τόν τόπο της γεννήσεως της πεθαμένης, και με μία έκφραση πονεμένης έγκαυπηρώσεως, ξαναμύθωσε :

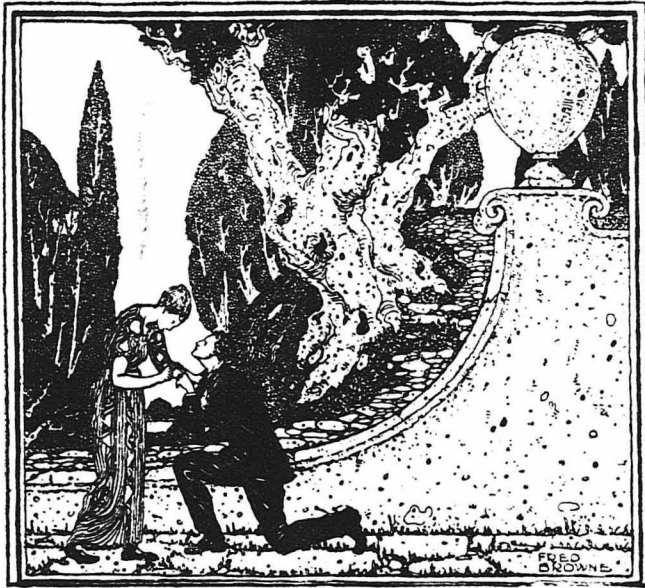
— Κακόμοιρη, κακόμοιρη Άλμπερτίν !

Ήταν τόσο μεγάλη ή συγκίνησής που άισθάνθηκε από την άναγγελία που θανάτου αυτού ο κόμης ντέ Σέν, ώστε τά ξέχασε όλα και τó γάμο του και τή μηστή του που τόν περίμενε. Ή άνάμνησής της πεθαμένης τόν πλημμύρισε δόλοληρο. Ή Άλμπερτίν, ή γνωστή στους κοσμικούς κύκλους ως κ. ντέ Ζάντ, ή γυναίκα που είχε άγαπήσει άλλοτε με τόσο πάθος και που για τά υποσηριώδη, θαλασσιά μάτια της, την άνώμαζε : ή γυναίκα με τά γαλάζια μάτια, είχε πεά πεθάνει !

Πόσος καιρός είχε περάσει από τότε ! Ήξερε ότι ή παράξενη αυτή γυναίκα είχε ξαφνικά τρελλαθεί, και νά τώρα που μάθαινε τóσο άσφάττα τó θάνατό της.

Είχαν γνωριστεί σ' ένα χορό της Άγγλικής Προσελίας και είχαν άγατηθεί από την πρώτη στιγμή. Άλλά ή άγάτη τους δεν τολμούσε νά εκδηλώη άσφάττα. Ή κ. ντέ Ζάντ, φοβόταν τόν άντρα της, έναν άνθρωπο σκληρό και δεσποτικό, και ο κόμης ντέ Σέν δεν ήθελε νά έκθεση σε κίνδυνο την άκογενειακή γαλήνη μιας γυναίκας, για την όποιαν δεν άισθανόταν μόνο σφοδρό έρωτα, αλλά και βαθύτατη στοργή.

Τó φίλο τους βάσταξε έναν δόλοληρο χευάνα. Οταν έφτασε τó καλοκαίρι ή κ. ντέ Ζάντ πήγε σε μία έξοχή της Βρετάνης, όπου σε λίγο την άκολούθησε και ο κόμης ντέ Σέν, τόν όποιον είχε καλέσει εκεί μία θεία του που έμενε στην ίδια έξοχη. Στο μέρος αυτό συνεχίστηκε τó ειδύλλιο του κόμης με την κ. ντέ Ζάντ. Βλεπόντωνσαν κάθε μέρα σχεδόν, κι έκαναν μαζί περιπάτους στο πάρκο. Ο κόμης γονάτιζε κάθε τόσο μπρός της και της μιλούσε για την άγάτη του. Και όταν ήρθε τέλος τó φθινόπωρο, λίγο καιρό πριν έπιστρέφουν στο Παρίσι, ή κ. ντέ Ζάντ είχε δώσει στον κόμητα ντέ Σέν τά πάντα...

Ο κόμης γονάτιζε μπροστά της και της μιλούσε για την άγάτη του.

δυστύχημα της άγατημένης του. Και τις άξηγήσεις αυτές του τις έδωσε ο ίδιος ο σύζυγος της φίλης του, τόν όποιον συνάντησε τη στιγμή άφαιδώς που έβγαυε από τó σπίτι.

— Έρχομαι από τó σπίτι σας, κύριε, είτε ο κ. ντέ Ζάντ στον κόμητα, μόλις άντιεφύτηκαν. Σάς παρακαλώ νά περάσετε στο γραφείο μου, έχω νά σας μιλήσω.

Έβει ο κ. ντέ Ζάντ, ζάταγρος και με μία παρηγή, σά ν' άπήγγελλε μία καταδικαστική άπόφαση, είτε στον κόμητα :

— Κύριε, είτε ο έραστής της γυναίκας μου ! Θά μπορούσα νά σας σκετώσω, θά μπορούσα νά σας έκδικηθώ σκληρά. Προτιμώ όμως νά σας έγκαταλείνω στις τύχες που θά σας βασανίσουν και στην περιφρόνηση που θά νοιώσετε για τόν έαυτό σας, όταν μάθετε εκείνο που θά σας πώ. Έγκαταλείνω, κύριε, την άδυναμία μιας άρραστής, μιας γυναίκας που δεν είχε συνείδηση τών πράξεών της, μιας τρελλής ! Ναι, ή κ. ντέ Ζάντ ήταν τρελλή όταν σας άγάτησε και σας έδωσε τά πάντα !...

Και κεραιώς άν έπερτε πάνω στον κόμητα, δεν θά τούφευγε τέτοια άναστάτωση. Αυτός, ο τόσο γενναίος συνήθως, και στους μεγαλύτερους κινδύνους, άρχισε νά τραυίλξει σαν παιδί.

— Και τώρα, του είτε ψυχρά ο κ. ντέ Ζάντ, μπορείτε νά φύγετε, κύριε ! Θεωρώ περιττό νά σας ζητήσω και τά γράμματα άνάμια που σας έστειλε ίσως ή γυναίκα μου. Για μένα είναι σαν νά μην τάστειλε. Γιατί προσεγγόνισα από μία τρελλή !...

Κι' ο ντέ Ζάντ συνάδευε τά λόγια του αυτά ν' ένα γέλιο τόσο σκληρό, ώστε ο κόμης ντέ Σέν κατάλαβε άξαφνα όλη την άλήθεια.

Α ! τά φοβερή, τά σατανική έκδικηση ! Ο προσβεβλημένος αυτός σύζυγος ήξερε καλά ότι ή γυναίκα του δεν ήταν τρελλή, ότι δεν ήταν δυνατόν νά είχε τρελλαθεί έτσι άξαφνα. Μία μόλις άντελήφθη τó παράπτωμά της, ξέροντας ότι ήταν τρομερά ελασθητη, της προκάλεσε έναν τρομερό νευρικό παροξυσμό, με τις άπειλές και τις βροσιές του, με τó φόβο του σκανδάλου, με την άπειλή της έκδικήσεως. Κάλεσε άμέσως κατόπιν δυό γιατρούς, ό όποιοι έξαπατηθέντες, όπως τóσο συχνά συμβαίνει, από τά φαινόμενα, άποφάνθησαν ότι ή κ. ντέ Ζάντ ήταν πραγματικά τρελλή. Και τώρα, κλεισμένη άνάμια στις άληθινές τρελλές ή δυστυχημένη γυναίκα, κινδύνευε νά τρελλαθί στ' αλήθεια. Αυτό άλλοτε ποθούσε κι' έπιζητούσε κι' ο σύζυγος της.

Ο κ. ντέ Σέν κατάλαβε την σκληρότητα της φοβερής αυτής έκδικήσεως. Και μέσα στην άγανάκτησή του, άντιμετώπιζε την ιδέα μιας μονομαχίας άμικαιτικής, μέχρι θανάτου, στην όποια ή θά σκότωνε τόν άμόδοφο σύζυγο ή θά σκοτωνόταν.

Άλλ' ο κ. ντέ Ζάντ είδε την κόκκινη λάμψη του μίσους που άστραψε για μία στιγμή στα μάτια του κόμης και σημαίνοντας ένα κουνούνη, είτε στον ύπνός της που μιπήκε μέσα :

— Άδήγησε τόν κύριο !

Τά διαθήματα κι' ή άπειλές του κόμης δεν έφευγαν κανένα άποτέλεσμα. Ός που τέλος ή κ. ντέ Ζάντ τρελλαθήκε στ' αλήθεια.

Μία μέρα ο κόμης κατώθησε νά πάη και νά την έπισκεφθί στο φρενοκομείο. Και τότε βρέθηκε μπροστά κι νά άσχηρή και έξασθημένη γυναίκα, με βαθουλωμένα μάτια, ή όποια του μιλούσε χωρίς νά τόν άναγνωρίζη, γελούσε και παραμύθωσε σαν μέσα σ' ύνευρο.

Χρόνια δόλοληρα πέρασαν στο μεταξύ. Και τώρα ο κόμης κρατώντας τó πένθιμο άγγελτήριο στα χέρια του, σκέφτονταν τή μηστή του. Ούκαινε εύτυχημένη τή νέα αυτή, θά εύτυχούσε μαζί της κι' αυτός, ή θά έτιμωρεται τόν κακό ποικαινε, σκληρά κι' άδυστύχητα μία μέρα ! Μά όχι, όχι, δεν ήταν άξιος μιας τόσο σκληρής τιμωρίας. Τó μόνο του έγλημα ήταν ότι άγάτησε παράφωρα την κ. ντέ Ζάντ.

Και γιατί άργουρούσε ; Ή άγατημένη του θά τόν περιμένει... Πήρε τó καπέλο του, φέρσε τó παλτό του και τά γάντια του, κατέβηκε γρήγορα-γρήγορα τή σκάλα του σπιτιού του, βγήκε στο πεζοδρόμιο και φώναξε δυνατά στο σφερό του :

— Όλοταξίδι, στής μηστής μου !

Ξαφνικά όμως, όχτώ μέρες μετά τó γυρισμό του στο Παρίσι, ο κόμης ντέ Σέν έμαθε ότι ή φίλη του είχε κλειστεί σ' ένα φρενοκομείο !...

Άνάστατος από την ταραχή του, μή μπορώντας νά μαντέψει σε μία τόσο κεραινοβόλο συμφορά, έπρόξε άμέσως στο σπίτι της φίλης του για νά μάθη τι είχε συμβεί. Έδωσε γυναίκα φιλοδοξορήματα στους ύπνότες για νά τούς άποσπάση λόγια. Μά τó μόνο που έμαθε ήταν πως είχαν λάθει χώρον ζωής σπηές μεταξύ της κ. Ζάντ και του συζύγου της. Κι' άποτέλεσμα τών σπηών αυτών ήταν νά καταληφθί ή κ. Ζάντ από μία τρομερή νευρική κρίση και νά οδηγηθί, κατ' άσφαση τών γιατρούν, σε μία φρενολογική κλινική.

Όστόσο, ο κόμης ήθελε περισσότερες άξηγήσεις για τó ξαφνικό